

siges at have svaret til de Forventninger, som skabtes ved Mødet nede i Locarno. Aldrig har jeg troet — ingen ved det bedre end det ærede Medlem Hr. P. Munch —, at man nogen Sinde kunde hengive sig til et Millenniums-Haab eller lignende, saa naiv anser det ærede Medlem mig forhaabentlig heller ikke for at være, at jeg skulde tegne et udenrigspolitisk Billede i Overensstemmelse dermed — tværtimod! Hvad jeg har sagt i Dag, er omtrent Ord til andet det, som Svejts' Udenrigsminister Motta har sagt forleden Dag — jeg husker ikke mere ved hvilken Lejlighed —, da han saa stærkt som vel muligt betonedede: Vi maa jo glæde os over Aanden fra Locarno, men vi maa vente og se, hvilket Udslag den giver sig, de Udtryk, den har fundet de sidste Maaneder, synes ikke at bestyrke den Udvikling, vi alle ønsker fremmet.

Jeg stillede 3 Spørgsmaal til den højtærede Udenrigsminister. Det første var, hvorledes han vilde bringe Udvalgsflertallets Indstilling om de „særlige Forhold“ i Overensstemmelse med sine Udtalelser ved Sagens første Behandling. Jeg forstod ikke et Ord af, hvad den højtærede Udenrigsminister talte om: 2 Mentaliteter, Doktriner, som man tilkæmpede sig ved Erfaringer og lignende. Jeg maa sige, at hvis det er det sande Diplomati at udtrykke sig paa en saadan Maade, at Begreberne savner det reelle Indhold, saa var Udenrigsministerens Tale en fremragende diplomatisk Præstation. Jeg spurgte om Helhedsindtrykket af Gesandtindberetningerne. Udenrigsministeren ønskede ikke at udtale sig herom, han havde givet Udvalgsmedlemmerne Adgang til at læse dem, og der var ingen Anledning for ham til videre at beskæftige sig med dem, han vilde maaske gøre det igen, naar Anmodning stilledes i Landstinget. Kun paa mit tredje Spørgsmaal fik jeg et positivt Svar. Den højtærede Udenrigsminister mente først at have forelagt alle de Indberetninger, som kunde komme i Betragtning, som bar Titelen: Afrustning. Jeg ved ikke, hvad denne Tilføjelse skulde sige. Men den højtærede Udenrigsminister bekræftede derefter, at der forelaa Indberetninger eller en Indberetning, som ikke var forelagt for Nedrustningsudvalget, en Be-

retning, der var af særlig Interesse, og om hvilken den paagældende Gesandt havde udtalt Ønsket om, at den maatte blive behandlet med ganske særlig Varsomhed.

Jeg anser naturligvis den højtærede Udenrigsministers Udtalelser for overmaade interessante. To Spørgsmaal har Ministeren imidlertid ikke villet svare paa, det tredje Spørgsmaal har han besvaret bekræftende. Jeg tror, ærede Medlemmer af dette høje Ting vil have faaet al fornøden Vejledning til selv at drage Konklusionen af den højtærede Udenrigsministers Tale.

Holstein: Saa vidt jeg har forstaaet det ærede Medlem Hr. P. Munch, mener han til Fordel for Nedrustningsforslaget at kunne paaberaabe sig saavel Lord Robert Cecil som Paul Boncour. Det kan det ærede Medlem maaske ud fra en rent formel Betragtning, nemlig ud fra den Betragtning, at ingen af de Herrer vil benægte, at en suveræn Stat som Danmark har Lov til at afruste, nedruste, overhovedet indrette sig, som den vil. Men ud fra en realpolitisk Betragtning tror jeg ikke, det ærede Medlem kan paaberaabe sig de to Folkeforbundsmedlemmer. Det ærede Medlem ved jo lige saa godt som jeg, at Lord Robert Cecil har været Talsmand for Garantiaftalesystemet, som strandede for nogle Aar siden, og det var jo aldeles ikke et Afrustningssystem, det var tværtimod en Art gensidig Forsvars-Støtte-System. Og hvad nu Paul Boncour angaar, har han jo i det franske Kammer for nogle Aar siden, da Loven om Tjenestetidens Nedsættelse fra 2 Aar til 18 Maaneder var til Behandling, været Ordfører for et socialdemokratisk vidtgaende Folkevæbningssystem, som fra alle konservative Partiers Side blev modtaget med den største Interesse og Sympati, selv om de ikke sluttede sig dertil. Jeg er derfor vis paa, at de to udmærkede Folkeforbundsmedlemmer vil være enige med det ærede Medlem og mig og alle tænkende statsretskyndige Mennesker om, at en suveræn Stat har Tilladelse til at gøre, hvad den vil i et saadant Spørgsmaal. Men det er ikke alt, der er opbyggende, og jeg er vis paa, at de Medlemmer af Folkeforbundet, som det ærede Medlem har citeret, ikke vil finde hans Nedrustningsforslag opbyggende.